

Joyce

Jag lärde känna Joyce 1991 genom en vän som är utlandssvenska som arbetar och bor i Rio de Janeiro, Brasilien.

Min vän skrev:

"Hon är helt underbar, ljus negress i tio års åldern. Vi pratar mest om tomtar. Hon vill veta allt om dem. Jag har lovat henne kort på dem, men ingen i Sverige har skickat några..."

Joyce vill själv göra kort av dessa. Jag törs inte fråga henne så mycket om hennes liv. Hon blir lätt sårad och svarar- Vad har nu det för betydelse?

Hon är ett gatubarn och bor enligt henne själv under ett stort träd i en park... Här är misären fruktansvärd, ingen bryr sig om gatubarn...

Joyce försörjer sig på kort som hon gör och säljer..."

Så långt min väns historia, en liten titt i hennes brev till mig.

När jag själv skulle skicka julkort, samma år, efter att fått höra om Joyce, så kändes det fel att bara skicka av gammal vana, för att andra skickar, så gör man bara, osv, osv... Nej, jag struntar i det, tänkte jag, så jag köpte en bunt julkort med tomtar på och skickade dem till Joyce. Hon skickade genom min vän ett kort till mig som hon målat själv med texten:

"I LOVE YOU!", och några pyttesmå dockor, gjorda av garn, tändstickor och ståltråd...

Jag träffade aldrig Joyce personligen men hade under flera år kontakt med henne via min vän i Rio. Joyce var ett mycket märkligt barn, hon hade ett klärvoyant seende och kunde många gånger se saker som låg i det fördolda både om människor och ting.

Vid flera tillfällen berättade hon saker både om mig, min väninna och andra som förbluffade oss.

Trots sin ringa ålder så hade Joyce en hel grupp på omkring ett tiotal gatubarn som var ännu yngre än henne, det minsta bara ett par år gammalt, som hon var som en ”mamma” för.

De levde alla på gatan och lagade den mat de lyckades komma över på små eldar, i tomma konservburkar vilka de använde som kokkärl.

Flera barn var sjuka och dog.

Nu är Joyce död. Jag fick beskedet om hennes död på hösten 1999, när jag arbetade som biståndsarbetare i Tanzania.

Min vän berättade att Joyce drabbats av tuberkulos. Hon dog i lungblödning på en gata i Rio.

Dockorna nedan har Joyce sytt själv och jag fick dem i present av henne 1995.

Njut av dem..., *de rymmer mera kraft än alla världens bomber...!*

I
love
you

LOVE
YOU